

"Danstereu," et halvugentlig Nyheds- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika.

udgivet af DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

Pris pr. Aargang i de Forenede Stater \$1.50; til Udlænde \$2.00.

Bladet betales i Forud. Betaling, Adressforandring og alt andet angaaende Bladet, adresseres: DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

Redaktør: Harald Jensen. Entered at the Post Office at Blair, Nebr., as second-class matter.

Advertising Rates made known upon application.

bliver leet til Subskribenter, indtil ubetalt. Bladet betales i Forud. Betaling, Adressforandring og alt andet angaaende Bladet, adresseres: DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

Bladet betales i Forud. Betaling, Adressforandring og alt andet angaaende Bladet, adresseres: DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

Bladet betales i Forud. Betaling, Adressforandring og alt andet angaaende Bladet, adresseres: DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

Bladet betales i Forud. Betaling, Adressforandring og alt andet angaaende Bladet, adresseres: DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

Bladet betales i Forud. Betaling, Adressforandring og alt andet angaaende Bladet, adresseres: DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

Bladet betales i Forud. Betaling, Adressforandring og alt andet angaaende Bladet, adresseres: DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

Bladet betales i Forud. Betaling, Adressforandring og alt andet angaaende Bladet, adresseres: DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

Bladet betales i Forud. Betaling, Adressforandring og alt andet angaaende Bladet, adresseres: DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

Bladet betales i Forud. Betaling, Adressforandring og alt andet angaaende Bladet, adresseres: DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

Bladet betales i Forud. Betaling, Adressforandring og alt andet angaaende Bladet, adresseres: DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

Bladet betales i Forud. Betaling, Adressforandring og alt andet angaaende Bladet, adresseres: DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

Bladet betales i Forud. Betaling, Adressforandring og alt andet angaaende Bladet, adresseres: DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

Bladet betales i Forud. Betaling, Adressforandring og alt andet angaaende Bladet, adresseres: DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

høghævet sandt. Derimod er det os ikke meddelt, og vi har herken sagt, ej heller ment at sige, at alle de nævnte Retninger var ubetalt af denne Kasse.

Det var slet ikke vor Tanke at rejse Anklage imod nogen for, at Skolekassen var brugt som "General Fund"; thi det er efter Samfundets egen Bestemmelse.

Maatte saa ogsaa disse Linier tjene til at fremme Skolekassen til Skolen hos dens Venner, idet de bidrog til at lade Opmærksomheden hvile paa den store Hovedsag: Skolens traftige og funderne Drift.

Table Samfundsbestemmelser. Det er ikke først nu, det er bragt til min Kundskab, at der er gaaet Bestemmelser tabt fra den Tid, da jeg Sekretær.

Men ogsaa i det Stykke har jeg Lykt til at sige, hvordan det forholder sig. Sekretæren er ikke ene om Ansvar.

Naar jeg finder bedst at give denne Rette her, er det ikke blot, fordi Pastor A. M. Andersen's Udtryk ikke er korrekt men for Sagen selv.

Endog Pastor Christianen sagde til mig i den omtalte Samtale, at "jeg havde jo ogsaa sagt Uansvar." Da jeg spurgte, hvor — kom denne Sag frem.

Men Pastor Christianen maatte til at indrømme, at han havde glemt denne Sag.

Naar saa en Del af mine — hvad skal jeg sige — Iste-Benner, siden Karsmødet i Racin, Wis. formodentlig efter Ordre fra "Headquarter", som udstedte Dagsordenen imod mig, har baaret Historien om min "Løgn" ud i Samfundet, saa at jeg endog har maattet ophjse tvivlende Menighedsmedlemmer her i Blair om Sagens rette Sammenhæng.

Den anden Bemærkning er, at vi nok ikke ere saa forretningsdygtige, som vi havde godt af at være, eller som vi haabe at vokse frem til at blive. Bore Karsmøderetser ere efter min Forstand nok saa praktisk førte; men i det vi udfærdige Beslutningerne for sig og ikke bevare Komitèrapporter, gaar netop negative Bestemmelser som den paa-pegede m. m. tabt, og det er en Mangel.

Saa endnu et Par Ord om en Udtalelse af "Danstereu's" Redaktør, for nogen Tid siden. Det var fort efter Karsmødet, at han skrev, at han "for 15 Maanedere siden havde søgt at blive "Dist.'s Redaktion tvit."

Jeg blev ikke lidt forbauset, da jeg læste det; thi jeg vidste intet betom, uagtet jeg var Formand i Direktionen. Men da jeg saa spurgte ham, hvad han mente dermed, saa forklarede han, at han for 15 Maanedere siden havde søgt et andet Kald, som, om han havde faaet det, vilde have medført, at han maatte opgave Redaktionen af "Danstereu."

Jeg brød mig ikke om at sige om faadant, naar det ikke var, at jeg vidste, at halv Billed er været end intet. Desuden har jeg bragt i Erindring, at det ikke alene har givet Folk daarlige Samtaleemner, men endog affædskomet Trætte. Maatte vi alle lære at lægge os efter det som, kan skaffe fornøden Ophjggelse og dem Naabe, som høre derpaa.

"Saadan forholder det sig" dog ikke helt. Men som Pastor Christianen har maattet indrømme mig i en privat Samtale gif det netop saaledes til som "Dist.'s Red. skrev. Det var i Foraaret 1901, at jeg tilsendte Pastor Christianen som Samfundets Formand en Meddelelse om, at jeg ønskede at fritages for mit Arbejde her i Blair, Nebr. haade "Dist." og Skolen angik og i Stedet for saa Ansættelse ude paa Missionsmarken.

Denne Meddelelse hidførte, at Pastor Christianen straks skrev til en af vort Samfund's Præster, som tænkte paa at forlade sin Kreds i en større By og anbefalede mig som hans Eftermand.

Samtidig tilskrev Pastor Christianen mig selv og oplyste mig om dette hans Skridt samt udtalte, at min Beslutning om at forlade begge Værninger her — jeg betjente som tredje Arbejdsdagen tillige den valante Menighed her — kunde maaste være meget rigtig, og at det vilde for hele min Fremtidsfilding være godt om jeg havde været ude i en Menighedsværning først.

Hele Sagen døde saa hen uden at jeg hørte mere dertil, og ved Albert Lea Karsmødet syntes Pastor Christianen at have andre Planer min Fremtid vedrørende.

Saa vidt jeg ved, blev den omtalte Præst just udfendt paa Besøg til en Værtshus, hvor den Mand man havde udtent sig som min eventuelle Afloser ved "Dist.", havde og har Ansættelse.

Men Grunden til at Sagen intet Resultat medførte, kender jeg kun af Sagens Vej og skal derfor ikke besvare andre dermed.

Man vil saaledes se, at Pastor A. M. Andersen har ikke forlæst Sagen, ganske, thi jeg har ikke søgt noget andet Kald, men tværtimod bestemt bedet mig fritaget for baade "Dist." og Skolekassen og uden noget bestemt for Dje peget paa, at jeg helst vilde ud paa Missionsmarken.

Naar jeg finder bedst at give denne Rette her, er det ikke blot, fordi Pastor A. M. Andersen's Udtryk ikke er korrekt men for Sagen selv.

Men disse Folk har ud fra min Udtalelser om at blive "Dist." tvit endog beklaget mig for "Løgn".

Endog Pastor Christianen sagde til mig i den omtalte Samtale, at "jeg havde jo ogsaa sagt Uansvar." Da jeg spurgte, hvor — kom denne Sag frem.

Men Pastor Christianen maatte til at indrømme, at han havde glemt denne Sag.

Naar saa en Del af mine — hvad skal jeg sige — Iste-Benner, siden Karsmødet i Racin, Wis. formodentlig efter Ordre fra "Headquarter", som udstedte Dagsordenen imod mig, har baaret Historien om min "Løgn" ud i Samfundet, saa at jeg endog har maattet ophjse tvivlende Menighedsmedlemmer her i Blair om Sagens rette Sammenhæng.

Den anden Bemærkning er, at vi nok ikke ere saa forretningsdygtige, som vi havde godt af at være, eller som vi haabe at vokse frem til at blive. Bore Karsmøderetser ere efter min Forstand nok saa praktisk førte; men i det vi udfærdige Beslutningerne for sig og ikke bevare Komitèrapporter, gaar netop negative Bestemmelser som den paa-pegede m. m. tabt, og det er en Mangel.

Saa endnu et Par Ord om en Udtalelse af "Danstereu's" Redaktør, for nogen Tid siden. Det var fort efter Karsmødet, at han skrev, at han "for 15 Maanedere siden havde søgt at blive "Dist.'s Redaktion tvit."

Jeg blev ikke lidt forbauset, da jeg læste det; thi jeg vidste intet betom, uagtet jeg var Formand i Direktionen. Men da jeg saa spurgte ham, hvad han mente dermed, saa forklarede han, at han for 15 Maanedere siden havde søgt et andet Kald, som, om han havde faaet det, vilde have medført, at han maatte opgave Redaktionen af "Danstereu."

Jeg brød mig ikke om at sige om faadant, naar det ikke var, at jeg vidste, at halv Billed er været end intet. Desuden har jeg bragt i Erindring, at det ikke alene har givet Folk daarlige Samtaleemner, men endog affædskomet Trætte. Maatte vi alle lære at lægge os efter det som, kan skaffe fornøden Ophjggelse og dem Naabe, som høre derpaa.

"Saadan forholder det sig" dog ikke helt. Men som Pastor Christianen har maattet indrømme mig i en privat Samtale gif det netop saaledes til som "Dist.'s Red. skrev. Det var i Foraaret 1901, at jeg tilsendte Pastor Christianen som Samfundets Formand en Meddelelse om, at jeg ønskede at fritages for mit Arbejde her i Blair, Nebr. haade "Dist." og Skolen angik og i Stedet for saa Ansættelse ude paa Missionsmarken.

Denne Meddelelse hidførte, at Pastor Christianen straks skrev til en af vort Samfund's Præster, som tænkte paa at forlade sin Kreds i en større By og anbefalede mig som hans Eftermand.

Samtidig tilskrev Pastor Christianen mig selv og oplyste mig om dette hans Skridt samt udtalte, at min Beslutning om at forlade begge Værninger her — jeg betjente som tredje Arbejdsdagen tillige den valante Menighed her — kunde maaste være meget rigtig, og at det vilde for hele min Fremtidsfilding være godt om jeg havde været ude i en Menighedsværning først.

Hele Sagen døde saa hen uden at jeg hørte mere dertil, og ved Albert Lea Karsmødet syntes Pastor Christianen at have andre Planer min Fremtid vedrørende.

Saa vidt jeg ved, blev den omtalte Præst just udfendt paa Besøg til en Værtshus, hvor den Mand man havde udtent sig som min eventuelle Afloser ved "Dist.", havde og har Ansættelse.

Danmark ønskede at være neutralt, og at det var rede til at demonstrere dette sit Vansle i Handling. Han tilføjede, at saadanne samtidige Neutralitets-erklæringer i Sverrig, Norge og Danmark, som de, der nu var under Overvejelse, i mange Henseender vilde have stor Betydning.

Siden da er Sagen dog ikke blevet fremmet; ikke heller er det sandsynligt, at Bevægelsen vil blive stimuleret ved at have faaet til Talsmand Bjørnson, som er langt mere Digter end Folke-eristhyndig, og som selv af sine ivrigste Beundrere næppe betragtes som nogen sikker Fører i politiske Anliggender.

Situationen er ingenlunde saa enkel, som den forekommer Theoretikeren eller den politiske Amatør. De betragter som givet, at en garanteret Neutralitet vilde behyde vedkommende Lande mod alle Angreb fra Udlændets Side, og at den saa at sige automatisk vilde ophjve Nødvendigheden af militære Rustninger med Undtagelse af de mest rudimentære, eftersom naturligtvis ingen tænker paa, at de skandinaviske Nationer skulde vilde foretage aggressive Strid mod deres Naboer.

Men denne optimistiske Forudsætning laaber substantsig alle forudgaaende historiske Eksempler ude af Betragtning, Præsidenter, der er lige saa isjnespringende som instruktive. Smaa Nationer er kun sikre i Forhold til deres Næbetskab til at vilde forsvare sig. Og Garantier respekteres kun saa længe, de ikke behøver at fremtvinges, det vil sige, saalænge Garantierne vedbliver at være enige om deres bevilgige Hensigt. Denne kan ganske vist blive vedvarende overfor Lande, som ikke forsøges af nogen — f. Eks. om Schweiz — men Forholdet bliver et ganske andet, hvor det beskyttede Land af en eller anden Aarsag er Genstand for Misundelse eller ærgerrige Planer fra nogen af dets Næbetskabes Side.

Sverrig og Danmark er uheldigvis for dem selv de fælles Besiddere af et af de vigtigste strategiske Punkter i Europa, nemlig Sundet, der danner Nøglen til Østersøen i endnu højere Grad end Tilsfældet er med Gibraltar for Middelhavets Vedkommende. Mon nogen kompetent Genstand af disse Forhold troer, at Sundets Neutralitet vilde blive bevaret ved Hjælp af en Papierskrante, i Fald der udbrød en Krig mellem de garanterende Magter, eller Dardanellerne og den belgiske Grænse under et lignende Tilfælde? Vi troer det ikke og vil søge os overbevist om, at erfarne Statsmænd i Stockholm og København betragter Sifring ved Traktater paa samme Maade.

Med Hensyn til Sverrig glemmer man undertiden, at der allerede findes en delvis Garanti for dets Sjælsgrædighed. I 1855 afsluttedes en Traktat, ved hvilken Sverrig lovede ikke at affaa noget Omraade til Rusland, medens til gengæld de allierede Magter: Storbritannien og Frankrig paatog sig Forpligtelsen at forsvare Hs. Maj. Kongen af Sverrig og Norge med tilstrækkelig maritim og militær Understøttelse til at kunne modstaa Ruslands Fordringer eller Angreb. Denne Traktat er endnu — statsretligt set — i Kraft. Overfor den nuværende fransk-russiske Alliance er det imidlertid udbigt at forbyde sig i Spekulationer, om Traktaten nogen- sinde vil blive effectiv, men den danner under alle Omstændigheder en passende Illustration til Garantiers Værdi. Det Tilfælde, som Traktaten har taget Sigte paa, kan forøvrigt let blive aktuelt. "Arving til Norge" findes blandt den russiske Kronens officielle Tilsler, og Fremskridtspartiet i Rusland har ofte fremhævet Vanskeligheden af at opnaa en rustik isfri Havn paa den norske Kyst. Dette Vanske kunde fortræffelig dertilgøres ved Erhvervelse af Victoria-Havnen, den nylig anlagte Haan, der danner det bedste Endepunkt for Jernbanen, der gennemskærer de rige Jernmalmskiffrer ved Gellivara og Luossabaara, og som forener den botniste Bugt med Atlanterhavet. En Garanti, som kunde bevogte Sverrig til at afvæbne, vilde snart vise sig at være et højest farligt Surrogat for væbnet Forsvar ved at lægge Vejen aaben for en pludselig Erobring af et Omraade, som igen senere Intervention vilde være i Stand til at genvinde.

Bjørnson opfordrer ret naait til kraftigt at arbejde for "Neutralisering og Pan-Germanisme". Det sidstnævnte

tan forhaeligt nok anbefale hans Politit blandt hans Landsmænd, men er utvivlsomt ikke egnet til at bringe over paa hans Side Danstereu, til hvilke hans Opfordring ogsaa er rettet. Det er vel muligt, at dansk Afvæbning i Overensstemmelse med en Neutralitetserklæring vilde fremme Pan-Germanismen, men Udgiften hertil er sikret ikke i Overensstemmelse med Danstereu's Ideal, og det patriotiske Parti i det lille Kongerige vilde maaske i Mobbetegn til dem, der vil Fæd for enhver Pris, føle sig tilbøjelige til at takke Bjørnson for den Abenbjerstighed, hvormed han "uden at vide af det blotter Kærnepunkt: at Neutraliseringen kun vilde virke som Forløber for Landets Udsettelse af Staternes Tal.

Til dette Møde, som blev afholdt i Pastor G. Grills Menighed, var mødt følgende Præster: N. S. Nielsen, A. M. Andersen, N. Damstov, A. C. Weismann, Stedets Præst og ubetegnede. Da desuden var Past. C. Nielsen, indtil fornylig Præst i West Superior, til Stede og tog Del i Mødet. Af Lægløst var der kommen en Flok fra Pastor Weismann's Kald, og fra Council Bluffs var der ogsaa en Flok. — Kredsens Formand, Past. Nielsen holdt Aabningstalen. Ud fra "Hovedtornet", som falder i Jordan (Joh. 12, 24) talte han om Betydningen af Jesus Død og hele Frelsergerningen for os. Og med Hensyn til de Grætere, som der paa hint Sted omtales som de, der gerne vilde se Jesus, lagde han Forsamlingen paa Sinde, at det gjaldt for enhver at faa det Sindeslag, at han virkelig ønskede at se Jesus, og saa at det kommer dertil, at han finder ham. Og saa gif vi til at behandle vore Emner, hvilke vare: 1) Betydningen af Bibellæsning, det vil sige at læse Bibelen, og 2) Hvoreledes skal Guds Værn bedst kunne drive Mission? Det sidste blev indledt af Pastor Weismann, og det første indledte under- tegnede. Begge Emner fit en god Drosf- telse, og der var ogsaa det gode ved det, at Menighedslemmer deltog i For- handlingen. Det vil nemlig have sin Betydning, at vort Kirkefolk kan kom- me til mere og mere at sætte sig ind i de kristelige Lærepunkter og Læres- spørgsmaal, og dertil kan en jævn og grundig Behandling af kristelige Em- ner bidrage en god Del.

Om Søndagen havde vi, hvad sæd- vanlig er almindelig Gudsstjeneste med Aftergang. Pastor Grill holdt Aften- gang og Pastor Weismann prædicatede. Om Eftermiddagen havde vi et Møde, der nærmest skulde kaldes et Ungdoms- møde, ved hvilken Lejlighed Pastor Damstov førte Ordet. Søndag Aften havde vi Slutningsmøde ved hvilket vi tilstedeværende Præster talte hver et lille Ord.

Mødernes var godt besøgte og alt gif hyggeligt og til almindelig Tilfreds- hed. Da angaaende Vidnesbyrdet, der blev aflagt, maaske det være nok at sige, at der løb mange gode Ord, dels til Kaldelse og dels til Livets Næring og Velskælfelse.

Vi havde Valg af Formand og Sekre- tær. Past. N. S. Nielsen blev gen- valgt til Formand, og ubetegnede til Sekretær. Og efter Indbudselse fra Menigheden i Sioux City besluttedes det at afholde næste Karsmøde der.

At Sverrig og Glæde de vandte til- hede, det kom vi ogsaa til at føle her ideo Stedets Præstevone, Past. Grill's Hustru endnu laa, paa Hospitalet efter hendes Operation; men man hørte da, hun var i Bedring. Og med Bøn for hende sendes herred en Tat til Præst og Menighed for Venlighed og Gæst- frihed.

J. Pedersen. Yantou, So. Da.

Dronning Alexandra og Tjenestepigerne. Blandt de mange Kroningsfestlig- heder i England har nævnt et The- selfkab, som Dronningen har givet for 200 Tjenestepiger.

I en stor Sal var dækket lange Bor- de, der hugnede af indbydende Kager og Riks med Sultetj. Store Ary- stalskaale, fylde med Frugt, bandede en smagsfuld Opstilling omkring The- mastikterne og det fine Porcellæn; røde, hvide og blaa Silkebaand bandede

Wordblære, og gruppevis var op- stillet blomstrende Hortensier, Geranier, Kefeda og Heliotroper.

Et Orkester intonerede, og paa Dronningens Begne bød Miss's Camp- bell ved Salens Indgang, hver entelt Velkommen. Og udblygt tog de sig ud, alle disse unge Piger fra 16 til 21 Aar, isferte nete, smaaa hvide Kap- per, forte Kjoler og store, hvide For- klæder.

Siddende ved de gasfrie Borde blev hele dette Selfkab for en Gangs Skyld opvartet af dem, for hvem de til Dags- ligbrug besjergede Tjeneste, Aristotras- tics unge Døtre, der alle var isferte hvide broderede Vinons-Kjoler, og som den Dag gjorde sig en Fornøjelse af at udføre Tjenestergningen, og udføre den med stor Omhu, saa at alle sølte sig glade.

Efter Theen fulgte en lille Koncert, der til alles Begejstring endte med Nationalangnen, og til Slut vendte der Selfkabet en Overraskelse i Form af en Gave, bestaaende af en Kiste med sin Chokolade og en Sølvbroche med Dronningens Navnetræk paa den ene Side og paa den anden: "Gave fra Dronningen".

Rogle Udtalelser om "Frelse", Troslære for Lægfolk. "Maanedesblad for Ar. Forru. i. u. Piger". "Efter Lige Hefie at dømme, synes det, som om Bogen vil blive meget praktisk og lærevrig og vil sikkert blive til Velsignelse for mange. Udtommer i ca. 20 Hefter a 20 Pre.

"Tannebrog". "Forsfatteren skriver et flydende og let læseligt Sprog, Fremstillingen er klar, og Stoffet synes godt gennem- lænt."

"Nationaltidende". "Hvis denne Bog, der foreligger paabegyndt i heftevis Udgivelse, gennemføres klart og praktisk, vil den kunne gøre overordentlig stor Nytte. I en Tid som vor, i hvilken det kristelige Liv er stærkt paa mange Steder, men hvor ogsaa megen Betydning fin- der Sted, i en saadan Tid gælder det at bevare Tro- og Kirkelivet i et sundt Spor, og dette gøres bedst ved, at man giver Mennekter, baade dem, der tale, og dem, der høre, Bist og Sans for, hvad der er sund og sand kristelig og kirkelig Lære.

Pastor Lynge synes, efter den fore- liggende Prøve at dømme, at kunne føre denne Sag praktisk igennem. Han skriver jævnt og har fundet en god Udledning af Stoffet, grupperet om Frelsen som Kristendommens Ind- hold — saaledes: Frelsens Nødvendiggørelse ved Synden, Frelsens Til- vejbringeelse, dens Meddelelse til det enkelte Mennekte, Mennektes Til- gængelighed af Frelsen, dennes Aabendarelse i Kirken og endelig, som sjette og sidste Afnit, dens Fuldbendelse ved Kristi Genkomst. Indenfor denne Ramme vil den kristelige Troslæres Hovedindhold praktisk kunne anbrin- ges.

Vi anbefaler da denne Bog til Læ- fernes Opmærksomhed. Den er læst udførelt fra Forlaget's Side, med en paa frideret Papiir smukt udført Gen- givelse af Thorvaldsens Kristusfigur som Indledning. Og hvad den skal bringe, vil kunne være troende eller dog kristeligt interesserede Læsere til Oplysning, kunne bringe Kristne store Fortsættelse af deres indbyrdes For- hold, og vil især kunne være Lægfolk, Skolelærere eller lignende indtager en højbetydning i Kristendommen."

"Lolland-Falster Stiftstidende": "En Troslære skrevet jævnt og fat- teligt for Lægfolk, er derfor en tids- svarende Bog. . . . Begyndelsen er god, der er Klarhed over Udviklingen, saa her synes at komme til at fore- liggende en god Vejledning for kristne Lægfolk."

3 Omslag \$1.80. Indb. \$2.00. Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

To andre Numre af det kultur- og interesse- bladet "Ungdoms- menes Ven" frit til alle. Send Naab og Adresse. Ungdommens Ven, 207-209 Grove Str., Minneapolis, Minn.

Gud er min Frelse. Engenia v. Mithlaff. 780 Sider. Smult indbunden 90 Cts. Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.